

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Ordføreren skal lige blive her, for der er spørgsmål, der netop kommer fra fru Elsebeth Gerner Nielsen. (*Preben Rudiengaard (V)*): Det tænkte jeg nok).

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu nævnte hr. Preben Rudiengaard selv, at man i gamle dage begik selvmord ved at åbne for bygassen. Er hr. Preben Rudiengaard opmærksom på, at da bygassen forsvandt, faldt også antallet af mennesker, der forsøgte selvmord? Det vil sige, at man ikke bare gik over til en anden metode. Det, at der ikke var en lettillgængelig metode til rådighed, gjorde simpelt hen, at folk nåede at tænke sig om, inden de forsøgte at tage livet af sig selv.

Er det ikke en indikator på, at det faktisk drejer sig om at sørge for, at de redskaber, man skal bruge til et selvmordsforsøg, ikke er til stede i hjemmet? Er eksemplet med bygassen med andre ord ikke med til at underbygge vores forslag, som altså drejer sig om, at de her store piller ikke skal stå alle mulige steder i det danske samfund og i de danske hjem?

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne fortælle fru Elsebeth Gerner Nielsen, at jeg jo har studeret det her meget igennem mange år. Da bygassen kom, brugte man dette. Så ophørte man med bygas, men selvmord og selvmordsforsøg går i en epidemisk bølge over et land, og sådan vil man også over tid kunne se det. Det ved alle, der har forsket på det her område, og derfor vil jeg jo ikke ligefrem sige, at bygassen blev stoppet, fordi der var andre faktorer i hele den sociale sektor i kongeriget Danmark, som influerede i den sammenhæng. Det ved alle, der har forsket på det her område.

Dermed vil jeg gerne sige, at jeg gerne vil være med til at se, hvordan vi kan registrere disse forhold, for de kvinder, der gik hjemme ved gryderne, havde det måske skidt på den ene eller anden måde. Der, hvor jeg gerne vil hen, er, hvordan vi fanger signalerne for at undgå, at man tyer til selvmordet. Det er det, jeg synes vi skal bruge vores kræfter på.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er jeg selvfølgelig fuldstændig enig i, men jeg kan ikke se, at det skal være et enten-eller, det må da være et både-og.

Jeg vil godt bruge mit sidste spørgsmål til at diskutere økonomien i det her, for både sundhedsministeren og også hr. Preben Rudiengaard er inde på, at vi nok går medicinalindustriens ærinde, når vi fremlægger det her forslag. Det må jeg da sige at jeg er meget ked af at blive skudt i skoene. Jeg har ikke nogen interesse i at gå medicinalindustriens ærinde, for mig drejer det sig om at forebygge selvmord.

Er man i den sammenhæng fra Venstres side opmærksom på, at da man indførte receptpligten på de store piller i England, blev forbruget af de lettere smertestillende piller halveret? Godt nok steg det en lille smule på et andet område, men det kunne på ingen måde opveje det samlede fald. Og hvis det samme gør sig gældende i Danmark, at vi altså får en halvering af forbruget, så vil nettoudgiften for forbrugerne være nul. Det vil sige, at det ikke vil komme til at koste forbrugerne ekstra penge, og at det ikke vil betyde ekstra indtjening for medicinalindustrien.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne medgive fru Elsebeth Gerner Nielsen, at ved at gøre ting receptpligtige bliver det mere besværligt for folk at få det. Nu må jeg også sige, at jeg kender lægesektoren så godt i min inderste sjæl, at jeg ved, det er meget sjældent, at man nægter at udskrive en recept på de her smertestillende midler, som i lægesektoren betragtes som noget, som enhver skal bruge, hvis man har lidt hovedpine.

Men jeg ved da godt, at da man i gamle dage indførte receptpligt på stesolid og fjernede tilskuddet, så man et dramatisk fald i forbruget, men over en periode vil man se, at det kommer op igen, for der jo er et demand fra befolkningen til, at man vil have det, og hvor udholdende er lægerne, når det gælder om vedvarende at ryste på hovedet? Så det er ud fra min medicinske viden kun en kortvarig glæde, vi opnår ved at gøre det. Vi vil stadig væk se en stigning i forbruget over en længere årrække.